

บารกอน

VOLUME 15

ECONOMY

บทความรู้ทันกับเศรษฐกิจสีเขียว ผ่านบทสัมภาษณ์
นายธานี นกริ พื่อม รองเลขาธิการคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ค่าธรรมเนียมบำรุงกรุงเทพมหานครจากที่พักในโรงแรม
ชวนรำลึก “สนามบินดอนเมือง”
ท่าอากาศยานนานาชาติกรุงเทพ
“ธนาคารที่ดิน” กลไกสร้างความสมดุล
ด้วยทรัพยากรสู่สังคมและเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

สวัสดีค่ะ คุณผู้อ่านทุกท่าน

นับวันภาวะโลกร้อนส่งผลให้เกิดวิกฤตการณ์เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่กระทบต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคมโลกอย่างเห็นได้ชัดมากยิ่งขึ้น วิกฤตการณ์ขาดแคลนอาหาร พลังงาน เนื่องจากทรัพยากรน้อยลงซึ่งสวนทางกับปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่จะเป็นพิษและส่งผลกระทบต่อมวลมนุษยชาติรุนแรงยิ่งขึ้น



ความพยายามแสวงหาความสมดุลทางทรัพยากรธรรมชาติและสภาวะแวดล้อม โดยกำหนดมาตรฐานสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ไว้เป็นกฎ กติกา เพื่อสร้างความตระหนักและจิตสำนึกร่วมกันสู่ทิศทางการพัฒนาที่ยั่งยืน

“บางกอก Economy” ฉบับนี้ได้รับร่วมพูดคุยกับ นายธนาธิร ณะเฒ่า รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในประเด็น **Green Economy โอกาสและความท้าทายสู่ความยั่งยืนทางเศรษฐกิจของประเทศไทย** เพื่อหาแนวทางร่วมกันสร้างสรรค์สังคมที่น่าอยู่นั้นให้เป็นจริง นอกจากนั้นได้นำเสนออีกหนึ่งมาตรการในการเพิ่มโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรที่คนในสังคมไทยเฝ้ารอ ในบทความ **“ธนาคารที่ดิน”** กลไกสร้างความสมดุล ด้วยทรัพยากรสู่สังคมและเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

และพาไปรู้จักกับแอร์พอร์ตลิงค์ รถไฟฟ้าสายที่ 3 ของไทย ในคอลัมน์บางกอกทันการณณ์ สำหรับผู้ที่คุ้นเคยกับ “ดอนเมือง” ท่าอากาศยานแห่งแรกของไทย หวนรำลึกได้ในคอลัมน์เล่าขานบางกอก และเชิญชวนไปสัมผัสเสน่ห์แหล่งเศรษฐกิจในอดีตผ่านพิพิธภัณฑ์ท้องถนนกรุงเทพมหานคร เพื่อเรียนรู้ความหลากหลายทางสังคม เศรษฐกิจที่สำคัญของแต่ละท้องถิ่น พร้อมกับทำความรู้จัก 1 ใน 11 โครงการดีๆ ของกทม. “เจริญกรุงใส่ใจห่วงใยดูญาติ” Yellow Birds จิตอาสาทำดีเพื่อชุมชน ของโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ สำนักการแพทย์ ทางทีมงานหวังอย่างยิ่งว่าสาระภายในฉบับนี้จะเป็นประโยชน์กับผู้อ่านทุกท่าน

ท้ายนี้ ขอขอบคุณที่ได้ติดตามวารสาร บางกอก Economy ตลอดวาระที่ดีฉันได้เข้ามาดูแล กระทั่งเกษียณอายุราชการ สำหรับฉบับหน้าจะมีบรรณาธิการคนใหม่เข้ามาดำเนินการต่อก็ขอให้ติดตามอ่านกันต่อไปนะคะ

(นางสาวจรัชรี เมณะคงคา)

ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร
บรรณาธิการ



บางกอก

VOLUME 15 ECONOMY

ปีที่ 5 ฉบับที่ 3 (มิถุนายน-กันยายน 2553)

สารบัญ

VOLUME 15



	รอบรู้บางกอก	3
	บางกอกสัมภาษณ์	4-7
	คลังบางกอก	8-9
	บางกอกทันการณณ์	10-12
	เล่าขานบางกอก	13-15
	เศรษฐกิจบางกอก	16-18
	บางกอกบอกให้รู้	19-22
	ภารกิจบางกอก	23

รางวัลแก่ ผู้ร่วมมือ ชำระภาษี กทม.

ขอร่วมแสดงความชื่นชมและยินดีแก่ผู้ให้ความร่วมมือชำระภาษีและผู้ดำเนินการจัดเก็บภาษี ที่ได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณแก่ผู้ให้ความร่วมมือชำระภาษีและผู้ดำเนินการจัดเก็บภาษีดีเด่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 โดยมีนายปรีชา สุขสมเทศ ผู้อำนวยการสำนักงานการคลัง กทม. เป็นประธานในพิธี ณ โรงแรมตวันนา เขตบางรัก เมื่อเร็วๆ นี้

สำหรับภาคเอกชนผู้ให้ความร่วมมือชำระภาษีโรงเรียนและที่ดินให้แก่กรุงเทพมหานครเป็นเงินสูงสุดจากทุกสำนักงานเขต 10 อันดับ ได้แก่ 1. บริษัท สยามพิวรรธน์ จำกัด เขตปทุมวัน 2. บริษัท สยามสินธรพร็อพเพอร์ตี้ จำกัด เขตปทุมวัน 3. บริษัท อโศกพลาซ่า จำกัด เขตวัฒนา 4. กองทุนรวมไทยเรียลเอสเตททรัสต์รีดเจอริง 1 เขตคลองสาน 5. กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ มิลเลียนแนร์ เขตคลองเตย 6. บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) เขตบางซื่อ 7. บริษัท เดอะมอลล์คอมเพล็กซ์ จำกัด เขตธนบุรี 8. ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) เขตยานนาวา 9. บริษัท ซีพี แลนด์ จำกัด เขตบางรัก และ 10. บริษัท เอก-ชัย ดีสทริบิวชั่นซิสเต็ม จำกัด (สาขาบางกะปิ) เขตบางกะปิ

ส่วนสำนักงานเขตที่มีผลการจัดเก็บภาษีดีเด่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 แบ่งเป็น สำนักงานเขตที่จัดเก็บภาษีโรงเรียน และที่ดินรายใหม่ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ได้จำนวนเงินสูงสุด 2 อันดับ ได้แก่ สำนักงานเขตสาทร จัดเก็บได้จำนวน 42.5 ล้านบาท และสำนักงานเขตวัฒนา จัดเก็บได้จำนวน 35.6 ล้านบาท สำนักงานเขตที่จัดเก็บภาษีโรงเรียนและที่ดินรายใหม่ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ได้จำนวนรายสูงสุด 2 อันดับ ได้แก่ สำนักงานเขตป้อมปราบฯ จัดเก็บได้ 249 ราย และสำนักงานเขตลาดกระบัง จัดเก็บได้ 233 ราย

สำนักงานเขตที่จัดเก็บภาษีโรงเรียนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้าย ทั้ง 3 ประเภทรวมกันได้เกินประมาณการสูงสุด 2 อันดับ ได้แก่ สำนักงานเขตพญาไท จัดเก็บได้จำนวน 292 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 17.09 และสำนักงาน

เขตบางซื่อ จัดเก็บได้จำนวน 118 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 10.56

สำนักงานเขตที่จัดเก็บภาษีป้าย ได้เกินประมาณการสูงสุด 2 อันดับ ได้แก่ สำนักงานเขตภาษีเจริญ จัดเก็บได้จำนวน 8 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 52.80 และสำนักงานเขตทุ่งครุ จัดเก็บได้จำนวน 4.9 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 30.22

สำนักงานเขตที่จัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ได้เกินประมาณการสูงสุด 2 อันดับ ได้แก่ สำนักงานเขตจอมทอง จัดเก็บได้จำนวน 1.4 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 12.28 และสำนักงานเขตบางเขน จัดเก็บได้จำนวน 1.9 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 12.27

สำนักงานเขตที่จัดเก็บภาษีโรงเรียนและที่ดิน ได้เกินประมาณการสูงสุด 2 อันดับ ได้แก่ สำนักงานเขตพญาไท จัดเก็บได้จำนวน 275 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 18.42 และสำนักงานเขตบางซื่อ จัดเก็บได้จำนวน 107 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 11.60



รางวัลแก่ ผู้ร่วมมือ ชำระภาษี กทม.

ขอร่วมแสดงความชื่นชมและยินดีแก่ผู้ให้ความร่วมมือชำระภาษีและผู้ดำเนินการจัดเก็บภาษี ที่ได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณแก่ผู้ให้ความร่วมมือชำระภาษีและผู้ดำเนินการจัดเก็บภาษีดีเด่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 โดยมีนายปรีชา สุขสมเทศ ผู้อำนวยการสำนักงานการคลัง กทม. เป็นประธานในพิธี ณ โรงแรมตวันนา เขตบางรัก เมื่อเร็วๆ นี้

สำหรับภาคเอกชนผู้ให้ความร่วมมือชำระภาษีโรงเรียนและที่ดินให้แก่กรุงเทพมหานครเป็นเงินสูงสุดจากทุกสำนักงานเขต 10 อันดับ ได้แก่ 1. บริษัท สยามพิวรรธน์ จำกัด เขตปทุมวัน 2. บริษัท สยามสินธรพร็อพเพอร์ตี้ จำกัด เขตปทุมวัน 3. บริษัท อโศกพลาซ่า จำกัด เขตวัฒนา 4. กองทุนรวมไทยเรียลเอสเตททรัสต์รีดเจอริง 1 เขตคลองสาน 5. กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ มิลเลียนแนร์ เขตคลองเตย 6. บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) เขตบางซื่อ 7. บริษัท เดอะมอลล์คอมเพล็กซ์ จำกัด เขตธนบุรี 8. ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) เขตยานนาวา 9. บริษัท ซีพี แลนด์ จำกัด เขตบางรัก และ 10. บริษัท เอก-ชัย ดีสทริบิวชั่นซิสเต็ม จำกัด (สาขาบางกะปิ) เขตบางกะปิ

ส่วนสำนักงานเขตที่มีผลการจัดเก็บภาษีดีเด่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 แบ่งเป็น สำนักงานเขตที่จัดเก็บภาษีโรงเรียน และที่ดินรายใหม่ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ได้จำนวนเงินสูงสุด 2 อันดับ ได้แก่ สำนักงานเขตสาทร จัดเก็บได้จำนวน 42.5 ล้านบาท และสำนักงานเขตวัฒนา จัดเก็บได้จำนวน 35.6 ล้านบาท สำนักงานเขตที่จัดเก็บภาษีโรงเรียนและที่ดินรายใหม่ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ได้จำนวนรายสูงสุด 2 อันดับ ได้แก่ สำนักงานเขตป้อมปราบฯ จัดเก็บได้ 249 ราย และสำนักงานเขตลาดกระบัง จัดเก็บได้ 233 ราย

สำนักงานเขตที่จัดเก็บภาษีโรงเรียนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้าย ทั้ง 3 ประเภทรวมกันได้เกินประมาณการสูงสุด 2 อันดับ ได้แก่ สำนักงานเขตพญาไท จัดเก็บได้จำนวน 292 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 17.09 และสำนักงาน

เขตบางซื่อ จัดเก็บได้จำนวน 118 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 10.56

สำนักงานเขตที่จัดเก็บภาษีป้าย ได้เกินประมาณการสูงสุด 2 อันดับ ได้แก่ สำนักงานเขตภาษีเจริญ จัดเก็บได้จำนวน 8 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 52.80 และสำนักงานเขตทุ่งครุ จัดเก็บได้จำนวน 4.9 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 30.22

สำนักงานเขตที่จัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ได้เกินประมาณการสูงสุด 2 อันดับ ได้แก่ สำนักงานเขตจอมทอง จัดเก็บได้จำนวน 1.4 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 12.28 และสำนักงานเขตบางเขน จัดเก็บได้จำนวน 1.9 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 12.27

สำนักงานเขตที่จัดเก็บภาษีโรงเรียนและที่ดิน ได้เกินประมาณการสูงสุด 2 อันดับ ได้แก่ สำนักงานเขตพญาไท จัดเก็บได้จำนวน 275 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 18.42 และสำนักงานเขตบางซื่อ จัดเก็บได้จำนวน 107 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 11.60



Green Economy

โอกาสและความท้าทายสู่ความยั่งยืนทางเศรษฐกิจของประเทศไทย



บางกอกสัมภาษณ์ฉบับนี้ได้รับเกียรติจาก นายธำนิษฐ์ ฝะเฒ รongเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มาร่วมพูดคุย ให้ความรู้และข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในเรื่องของโอกาสและความท้าทายสู่ความยั่งยืนทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ภายใต้บริบทของสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และร่ำร้องให้เกิดการพัฒนาสู่เศรษฐกิจที่สมดุลต่อสภาวะแวดล้อม (Green Economy/Clean Economy)



ความสำคัญของเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) มีบทบาทอย่างไรต่อสังคมโลก

ถ้าดูกรอบหลักๆ ในบริบทการเปลี่ยนแปลงของโลก การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainability) คือรากฐานของความคิดเศรษฐกิจสีเขียว แนวคิดนี้มีมาตั้งแต่ในช่วงปี 1970-1980 ส่วนหนึ่งที่สำคัญคือสิ่งแวดล้อม ในความหมายที่ว่าเราจะรักษาหรืออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม ขณะเดียวกันเกิดการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเหมาะสม ถ้าในทางเศรษฐศาสตร์หมายถึงความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยการคำนึงถึง “คุณค่า” ทรัพยากรที่เรานำมาใช้ ซึ่งไม่ใช่เรื่องตัวเงิน แต่เป็นเรื่องของคุณภาพชีวิต เพื่อให้คนและกิจกรรมที่กระทำกับสิ่งแวดล้อมจะเชื่อมเข้าด้วยกันได้

ภาวะโลกร้อนส่งผลให้เกิดวิกฤตการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในโลกกระทบต่อคุณภาพชีวิตในปัจจุบันอย่างเห็นได้ชัด เทคโนโลยี วิถีชีวิต และวิธีการผลิตที่ผ่านมาเกิดการใช้ทรัพยากรค่อนข้างจะฟุ่มเฟือยกลายเป็นวิถีที่กลืนกินตัวเอง

กระแสโลกาภิวัตน์ทำให้ความสนใจต่อภาวะโลกร้อนเข้มข้นมากขึ้น เกิดการเคลื่อนย้ายใน 4 ส่วน คือ คน สินค้า และบริการ เงินทุน และองค์ความรู้ จะเห็นว่าคนเดินทางไปมากันมากขึ้น บางประเทศเปิดรับคนที่มีองค์ความรู้ (Knowledge



Worker) ให้สามารถย้ายไปเป็นประชากรในประเทศนั้นๆ ได้ อย่างในสิงคโปร์ ด้านองค์ความรู้ เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เกิดสังคมข้อมูลข่าวสารผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต (Social Media)

ส่วนที่สำคัญและมีอิทธิพลคือเรื่องเงิน ถ้าจำได้ในปี 2540 วิกฤตหนักหนาที่เราเจอขึ้นเอง เกิดจากการที่เรามีเงินทุนเข้ามา มากแล้วใช้ไม่เป็น และใช้ผิดที่ ผิดเวลา ไม่ได้ใช้ลงทุนเพื่อที่จะ



ก่อให้เกิดการพัฒนาต่อเนื่องหรือต่อยอด แต่เอาไปเก็งกำไร สนุกสนานกันเพลินกับดัชนีวัด หรืออย่างตอนนี้ค่าเงินบาทขึ้น พรวดๆ เลย 30 บาทต่อ 1 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ จาก 33-34 บาท เมื่อการเปิดเสรีเป็นส่วนหนึ่งของโลกาภิวัตน์ โหลเข้ามาตาม กระแสเศรษฐกิจ ณ ขณะนั้น แล้วเราจะทำอะไรกับสิ่งที่เกิดขึ้น เมื่อเราไม่ใช่ประเทศที่มีเงินถุงเงินถังอย่างจีน

อีกส่วนหนึ่งที่สำคัญคือ สินค้าบริการ เมื่อการแข่งขัน เปิดกว้างขึ้นเรื่อยๆ ประเทศไทยเข้าไปผูกพันทางการค้ากับ ประเทศแถบอาเซียนสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community-AEC) ในปี 2558 โดยมีข้อตกลง ต่างๆ ระหว่างกัน

ดังนั้นเมื่อประเทศเปิดกว้างแล้วไม่ใช่เฉพาะสินค้า หรือบริการอย่างเดียว แต่จะเกี่ยวข้องกับเงินทุน การลงทุน และ คนที่จะไปในรูปแบบท่องเที่ยวหรือนักธุรกิจ หรือเข้าไปทำมาหากิน ในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศไทยเองก็เช่นเดียวกัน ต้องใช้โอกาสนี้ เหมือนกัน โดยต้องกลับมาดูความยั่งยืนของเราเอง

โอกาสของประเทศไทยต่อการปรับตัวสู่ เศรษฐกิจสีเขียว

เราเป็นแหล่งผลิตสินค้าและบริการ จุดเด่นของประเทศไทย อยู่ที่ความหลากหลาย ทั้งในแง่ชีวภาพ และความหลากหลาย ทางวัฒนธรรม ซึ่งแต่ก่อนเราสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างผสมกลมกลืน เป็นจุดแข็งที่ดึงดูดคนเข้ามาเมืองไทย ตรงนี้จึงเป็นโอกาสของเรา เพียงแต่ต้องปรับใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม อาจจะเรียกว่า Green Economy หรือ Green Technology หรือ Clean ก็ต้องไปดูว่าเทคโนโลยีนั้นเอื้อกับการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพหรือ ยั่งยืนหรือไม่ โอกาสของเราอยู่ตรงนั้น

หากเปรียบเทียบกับประเทศญี่ปุ่นหรือสิงคโปร์ เป็นประเทศ ที่เจริญ แต่ถ้าเกิดมีปัญหา เกิดสึนามิ สิงคโปร์จะทำอย่างไร เกิดสงครามเขาจะเอาอะไรกิน หรือถ้าเกิดปัญหากับมาเลเซีย เกิดตัดน้ำตัดไฟ จะทำอย่างไร จะปันน้ำทะเลกินไปตลอดจะเอา ไฟฟ้า น้ำมันมาจากไหน มองจากอีกด้านหนึ่งที่เป็นข้อจำกัด เขาจึงคิดไปให้ความสำคัญกับเรื่องคน ความรู้และเทคโนโลยี ที่เขาสามารถสะสมความมั่งคั่งของเขาได้อย่างรวดเร็ว

โอกาสของประเทศไทยมีมาก แต่ต้องมีการปรับตัว ปรับ วิถีคิด เพราะเราทำลายความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้ง ความหลากหลายทางวัฒนธรรมลงไปมาก เราต้องกลับไปสู่ ความเป็นธรรม ความเป็นธรรมชาติ ที่มีความร่มเย็นเป็นสุขของ การอยู่ร่วมกัน

ปัญหาและอุปสรรคต่อการปรับตัวสู่ Green Economy ของประเทศไทย

จะเห็นได้ว่าเรามีปัญหาในเรื่องวิถีคิด และการสร้าง ความตระหนักคือ เรามองไม่เห็นคุณค่าในทรัพยากรที่มีอยู่ โดยทั่วไปมักคิดกันว่าน้ำก็ฟรี ป่าไม้ก็ฟรี เหมือนอากาศที่หายใจ เข้าไปฟรี อันนี้คือปัญหา เพราะน้ำและทรัพยากรอื่นๆ นั้น ไม่ใช่ของฟรี ต้องรู้จักที่จะดูแลรักษาเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี





ถ้าเราตระหนักเรื่องคุณค่า เราต้องให้ความสำคัญหรือเคารพต่อสิ่งที่เป็นทรัพยากรของเรา หรือสิ่งที่ฟ้าดินประทานมาให้ โดยการทำให้เป็นประโยชน์สูงสุด หรือประหยัด เข้ากับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ต้องมีองค์ความรู้และรู้จักพอประมาณ

ปัญหาคือวิธีคิด เราไม่ตระหนักถึงคุณค่าที่เรามีอยู่ และคุณค่าตรงนี้ ทรัพยากรที่สำคัญที่สุดคือ “คน” เราต้องลงทุนกับเขา แต่วิธีที่ลงทุนกับเขา เราจะให้ความรู้กับเขาอย่างไร ให้ความรู้อะไร ตรงนี้เป็นปัญหาเรื่องการบริหารจัดการ

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนสู่เศรษฐกิจสีเขียวได้อย่างไร

กรุงเทพมหานครมีบทบาทที่มากกว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น เพราะเป็นประตูเชื่อมต่อ (Gate way) ของประเทศ แม้สนามบินสุวรรณภูมิจะไม่ได้ตั้งอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร แต่ใครจะปฏิเสธความเป็นศูนย์กลางการบริการของคนทั้งประเทศ

จะมีคนสักกี่คนทั่วประเทศ 63 ล้านคนที่ไม่เคยมากรุงเทพฯ อย่างน้อยๆ 30-40 ล้านคนครั้งหนึ่งต้องเคยมากรุงเทพฯ ตกกลางกรุงเทพฯ เป็นของคนทุกคน เพราะฉะนั้นทุกท่านมีส่วนต้องช่วยกัน รับผิดชอบทำให้กรุงเทพฯ มีความยั่งยืนเป็นสีเขียวเมืองน่าอยู่ เพราะเศรษฐกิจสีเขียว หรือ เมืองน่าอยู่ ความหมายใกล้เคียงกัน เพราะฉะนั้นวิธีการจะจัดคลัสเตอร์ทั้งหลายควรจะอย่างไร องค์ความรู้จะเป็นอย่างไร แล้วชุมชนดั้งเดิมจะดำรงอยู่อย่างยั่งยืนอย่างไร กรุงเทพมหานครต้องคิดถึงเรื่องนี้และทำให้จริงจัง

ทุกคนต้องมาช่วยกันรับผิดชอบ เมื่อมากันมาใช้ประโยชน์จากกรุงเทพมหานคร หรือจะปล่อยให้เป็นการของเฉพาะคนกรุงเทพฯ ไม่ได้ ถ้าเราดูประธานาธิบดีเกาหลีใต้คนปัจจุบันเคยเป็นผู้ว่าที่นครโซลมาก่อน คลองแต่ก่อนก็ดูไม่ได้ แต่เดี๋ยวนี้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งหนึ่งของนครโซล และเขาไม่ได้บอกว่าทำเพื่อให้นักท่องเที่ยวจากประเทศต่างๆ มา แต่นักท่องเที่ยวเขาไปกันเอง

กรุงเทพมหานครมีจุดติดอยู่มาก และต้องทำให้เป็นที่รู้จักตนเอง รู้จักประวัติศาสตร์ ถ้าเราไม่รู้จักตนเอง เราก็ไม่รู้อะไร เราต่างจากเกาหลีตรงนี้ เมื่อก่อนไปเกาหลีไม่เห็นมีอะไร แต่ตอนนี้คนอยากจะไปเที่ยวเกาหลี

กรุงเทพมหานครทำคนเดียวได้ไหม ถ้าไม่ได้ต้องไปร่วมกับเขา ชุมชน ลองไปดูว่าตรงนั้นเมื่อบริษัทธุรกิจใหญ่ๆ ตรงไหนบ้าง ต้องไปคุยกับเขาแล้วเอาชุมชนมาเพราะถ้าชุมชนไม่ช่วย คนที่มีแรงมีทรัพยากรอาจจะไม่มีเวลา แล้วจะอย่างไร ซึ่งรัฐต้องเริ่ม อย่าไปรอ



ปัจจัยสู่ความสำเร็จอย่างยั่งยืน ทางเศรษฐกิจของประเทศไทย

ปัจจัยสู่ความยั่งยืนของเศรษฐกิจไทย ต้องเป็นทั้ง Green และ Creative คือต้องมีทั้งองค์ความรู้ และทักษะ ที่อยู่พื้นฐานของความสำเร็จ ผล ความพอประมาณ ความมีภูมิคุ้มกัน เพื่อบริหารความเสี่ยง (Risk Management) ส่วนความรู้และ ความมีคุณธรรม เสริมในเรื่องความเพียร ดังที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานไว้ในเรื่องพระมหาชนกไว้ว่า คนต้อง “ไม่ทอดถอย ไม่สิ้นหวัง” และมีความสุจริตประกอบกัน

เมื่อมีองค์ความรู้ก็ต้องมีทักษะโดยการปฏิบัติ ไม่ใช่ไป เรียนหนังสือเพื่อเอากระดาษ แล้วไม่ได้เอาไปทำอะไรเลย แต่ไป เรียนเพื่อให้รู้และมาประยุกต์ใช้และเรียนรู้ต่อ เพราะองค์ความรู้ ไม่หยุดนิ่ง อาทิ อิเล็กทรอนิกส์ มือถือ ก็ต้องเรียนรู้และใช้ ประโยชน์จากมันอย่างเต็มประสิทธิภาพ

องค์ประกอบ 3 ประการที่จะต้องไปด้วยกัน คือ องค์ความรู้ที่ต่อเนื่อง ทักษะที่มาจากกาปฏิบัติด้วยตนเอง และทัศนคติที่ดี จะเป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จของการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน บนฐานความคิดที่คำนึงถึงองค์รวมของทุกๆ ด้านอย่างสมดุล ทั้งทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมไทย ด้วยความเอื้ออาทร เพื่อสร้างสรรคคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างเท่าเทียม



ชื่อ-สกุล : นายธำนิทร์ ณะเฒ
ตำแหน่ง : รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
สถานที่ทำงาน : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ประวัติการศึกษา

- รัฐศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- Diploma in Development Studies, Lancaster University (U.K.)
- M.Sc. in Economics, Lancaster University (U.K.)
- วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร 2549

ประวัติการทำงาน

- เจ้าหน้าที่วางแผนเตรียมพร้อมและพัฒนาพื้นที่เพื่อความมั่นคง
- เจ้าหน้าที่ประสานงานโครงการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำรินในเขตพื้นที่ภาคใต้
- หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผนความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ กองวางแผนส่วนรวม
- รองผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการประสานความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (สพบ.)
- ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองวางแผนส่วนรวม
- ผู้อำนวยการกองประสานความร่วมมือภาครัฐบาลและเอกชน (กรอ.)
- ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ (สพช.)
- ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน (นักวิเคราะห์นโยบายและแผนทรงคุณวุฒิ)

ค่าธรรมเนียมบำรุง กรุงเทพมหานครจากผู้พักในโรงแรม

นายไพศาล เทะวัฒนานันท์
นักวิชาการคลัง 8 ว
กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจและการเงิน
สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

จากวารสาร Bangkok Economy ฉบับที่แล้ว (ฉบับที่ 14) ได้กล่าวถึงการกระจายอำนาจทางการคลังของรัฐบาล ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านมิตรายได้ที่ไม่สมบูรณ์ โดยสังเกตจากรายรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศยังมีรายได้ส่วนใหญ่ (75%) มาจากรายได้ที่รัฐบาลจัดสรรให้และมีรายได้น้อย (25%) มาจากภาษีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเอง

ความพยายามของรัฐบาลที่ต้องการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ในการบริหารจัดการโดยยึดหลักการพึ่งตนเองมากที่สุด ลดการพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล โดยรัฐบาลได้ออกกฎหมายต่างๆ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งอาจสรุปแนวทางการเพิ่มรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ 2 แนวทางดังนี้

1. **เพิ่มฐานภาษีรูปแบบใหม่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บ** อาทิ ภาษีทรัพย์สิน ภาษีมรดก ภาษีสิ่งแวดล้อม ค่าธรรมเนียมบำรุงกรุงเทพมหานครจากผู้พักในโรงแรม ฯลฯ

2. **เพิ่มสัดส่วนการจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้นจากเดิม** อาทิ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีสรรพสามิต ภาษีสรรพสามิต ภาษีสรรพสามิต ภาษีสรรพสามิต และภาษีอื่นๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

วารสาร Bangkok Economy ฉบับนี้จึงขอนำเสนอค่าธรรมเนียมประเภทหนึ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ ทั่วประเทศได้ดำเนินการจัดเก็บแล้ว แต่กรุงเทพมหานครยังไม่ได้ดำเนินการจัดเก็บ ค่าธรรมเนียมนี้ก็คือ ค่าธรรมเนียมบำรุงกรุงเทพมหานครจากผู้พักในโรงแรม

ค่าธรรมเนียมบำรุงกรุงเทพมหานครจากผู้พักในโรงแรม หมายถึง ค่าธรรมเนียมที่ผู้ประกอบการธุรกิจประเภทโรงแรมต้องเรียกเก็บจากผู้พักในโรงแรมแล้วนำส่งเพื่อเป็นรายได้ของกรุงเทพมหานครภายในระยะเวลาที่กำหนด



จากรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ (เล่ม 1) โครงการวิจัยและพัฒนางานด้านเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง ของมูลนิธิสถาบันพัฒนาสยาม ได้กล่าวถึงค่าธรรมเนียมบำรุงกรุงเทพมหานครจากผู้พักในโรงแรม ไว้ว่าสนใจดังนี้

1. หลักการและเหตุผล

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 25 (15) ได้บัญญัติว่ากรุงเทพมหานครอาจมีรายได้จากค่าธรรมเนียมบำรุงกรุงเทพมหานคร โดยออกข้อบัญญัติเรียกเก็บจากผู้พักในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

อย่างไรก็ตาม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ตีความข้อกฎหมายดังกล่าวแล้วเห็นว่า การที่กรุงเทพมหานคร จะออกข้อบัญญัติจัดเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าวได้ จะต้องเป็นไปตามกฎหมายจัดตั้งกรุงเทพมหานคร เหมือนกรณีที่มีบทบัญญัติ ในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 กำหนด ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) มีอำนาจออกข้อบัญญัติ เก็บค่าธรรมเนียมผู้พักในโรงแรมบำรุง อบจ. นั่นคือต้องมี การแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 ก่อน

เมื่อมีการแก้ไขกฎหมายเพื่อให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจ ออกข้อบัญญัติจัดเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้พักในโรงแรมได้แล้ว การดำเนินการจัดเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าว จะพิจารณาจาก แนวทางการจัดเก็บขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เช่น กรณี อบจ.สุราษฎร์ธานี อบจ.ภูเก็ต อบจ.เชียงใหม่ อบจ.ชลบุรี ซึ่งล้วนเป็น จังหวัดท่องเที่ยว

ในกรณีของ อบจ. กระทรวงมหาดไทยได้ออกกฎ กระทรวง กำหนดให้ผู้พักในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ที่เสียค่าเช่าห้องพัก เสียค่าธรรมเนียมบำรุง อบจ. ตามอัตราที่ กำหนดในข้อบัญญัติ อบจ. ไม่เกินร้อยละ 3 ของค่าเช่าห้องพัก โดยให้ผู้จัดการโรงแรมมีหน้าที่เรียกเก็บแทน อบจ. ทุกครั้งที่มีการเก็บค่าเช่าห้องพัก และนำส่ง อบจ. ทุกวันที่ 10 ของเดือน ถัดไป (กฎกระทรวงฉบับที่ 4 พ.ศ. 2541 ออกตามความใน พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540)

2. ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ ผู้พักในโรงแรมตามกฎหมาย ว่าด้วยโรงแรมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยให้ผู้ควบคุมและ จัดการโรงแรมเรียกเก็บไว้แทนกรุงเทพมหานคร

3. ฐานภาษี ได้แก่ ค่าเช่าห้องพัก

4. อัตราภาษี ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจ ออกข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรียกเก็บค่าธรรมเนียมได้ไม่เกิน ร้อยละ 3 ของค่าเช่าห้องพัก

5. ผู้มีหน้าที่จัดเก็บ ให้ผู้ควบคุมและจัดการโรงแรม เรียกเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าวไว้แทนกรุงเทพมหานคร ตาม อัตราที่กำหนดในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครทุกครั้งที่มีการเรียก



เก็บค่าเช่าห้องพักและนำส่งกรุงเทพมหานครภายในวันที่ 10 ของเดือนถัดไป

6. การขึ้นทะเบียนโรงแรมที่มีหน้าที่จัดเก็บและนำ ส่งรายได้ ปัจจุบันโรงแรมต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร มีหน้าที่ เสียภาษีโรงเรือนและที่ดินให้แก่กรุงเทพมหานครอยู่แล้ว การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมผู้พักในโรงแรมไม่ถือว่าเป็นการเก็บ ภาษีซ้ำซ้อนเพราะเป็นการเรียกเก็บโดยตรงจากผู้พักในโรงแรม

7. การยื่นแบบแสดงรายการภาษีและการชำระ ภาษี

ผู้ควบคุมและจัดการโรงแรมมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการ และนำส่งค่าธรรมเนียมผู้พักในโรงแรม

ณ ฝ่ายรายได้ สำนักงานเขต ที่โรงแรมตั้งอยู่ ตามแบบ ที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กำหนด ภายในวันที่ 10 ของ เดือนถัดไป



หลังจากได้ทำความเข้าใจและเข้าใจค่าธรรมเนียมบำรุงกรุงเทพมหานครจากผู้พักในโรงแรมก็ทำให้เห็นเจตนารมณ์ ของรัฐบาลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 แต่อย่างไรก็ตามแนวทางการเพิ่มรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 2 แนวทางของรัฐบาล (การเพิ่มฐาน ภาษีและการเพิ่มสัดส่วนการจัดสรรรายได้) ดังที่กล่าวไว้ข้างต้นคงจะไม่ทำให้การกระจายอำนาจทางการคลังขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติด้านรายได้ประสบความสำเร็จหรือมีความสมบูรณ์ได้ แต่ความสำเร็จหรือความสมบูรณ์ของ การกระจายอำนาจทางการคลังในมิติด้านรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขึ้นอยู่กับความสามารถและศักยภาพ ในการเก็บภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสำคัญด้วย

แอร์พอร์ตลิงค์

"ทันเวลาพอดี ใช้เวลาแค่ครึ่งชั่วโมง จ่ายไป 15 บาท"
"มาถึงก่อนเวลาต้งาน จ่ายไป 100 บาท
ใช้เวลาแค่ 15 นาที เร็วมาก ๆ"

ความแตกต่างของ "เวลา" และ "ราคา" ที่ได้ยื่นได้ฟังจากเสียงบอกเล่าด้วยความตื่นเต้นท่ามกลางกลุ่มคน que ที่รู้กันมาต่อแถวรอการออกบัตรโดยสารเครื่องบินที่ใกล้หมดเวลาสำหรับเที่ยวบินเที่ยวบินนั้นทำให้ "บางกอก Economy" ต้องไปหาคำตอบมาเล่าสู่กันฟังในคอลัมน์บางกอกกับการรณฉบับนี้ ถึงต้นสายปลายเหตุของความต่างนั้น และพบว่า



รถไฟฟ้าสายที่ 3 ของไทย หรือโครงการระบบขนส่งทางรถไฟ เชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และสถานีรับส่งผู้โดยสารอากาศยานในเมือง (Suvarnabhumi Airport Rail Link and City Air Terminal) หรือเรียกกันง่ายๆ ว่า รถไฟฟ้าแอร์พอร์ตลิงค์ นั่นเองที่ทำให้ผู้ที่ต้องการจะเดินทางโดยเครื่องบิน มีทางเลือกใหม่ๆ เพิ่มขึ้น



รู้ที่มากันสักนิด

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2547 อนุมัติให้การรถไฟแห่งประเทศไทย ดำเนินการก่อสร้างโครงการระบบขนส่งทางรถไฟเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และสถานีรับส่งผู้โดยสารอากาศยานในเมือง ในวงเงินรวม 30,000 ล้านบาท เพื่อให้บริการรับ-ส่งผู้โดยสารภายในเมืองที่จะเดินทางไปใช้บริการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ให้สามารถเดินทางได้ในเวลาอันรวดเร็ว ตรงต่อเวลา และเชื่อถือได้

เริ่มก่อสร้างในปี 2548 กระทั่งแล้วเสร็จและสามารถเปิดให้บริการเต็มรูปแบบได้นับตั้งแต่เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2553 เป็นต้นมา

โลจิสติกส์ เลือกใช้สถานีไหนก็ได้ 8 สถานี

1. สถานีพญาไท : อยู่ทางฝั่งตะวันออกของถนนพญาไท เชื่อมต่อกับสถานีรถไฟฟ้าบีทีเอสพญาไท

2. สถานีราชปรารภ : อยู่บนถนนราชปรารภติดกับถนนนิคมมักกะสัน ใกล้กับประตูน้ำ

3. สถานีมักกะสัน : อยู่ตรงสถานีรถไฟมักกะสันปัจจุบัน ซึ่งเป็นหนึ่งในศูนย์กลางคมนาคมสำคัญของกรุงเทพมหานคร (ศูนย์คมนาคมพหลโยธินหรือบางซื่อ และศูนย์คมนาคมตากสิน) เพื่อการเชื่อมต่อกับพื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจชั้นในกรุงเทพมหานครและจังหวัดในภูมิภาค

สถานีรับ-ส่งผู้โดยสารอากาศยานในเมือง (มักกะสัน-สุวรรณภูมิ) แห่งนี้ เป็นจุดเริ่มต้นของการเดินทางสู่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อมสรรพ รองรับบริการลงทะเบียนบัตรโดยสารสายการบิน (Check in) ได้ที่จุดบริการ รวมทั้งจะมีการอำนวยความสะดวกในการส่งต่อสัมภาระไปยังสายการบินต่างๆ ที่สุวรรณภูมิได้ในอนาคต นอกจากนี้ยังมีบริการอื่นๆ เช่น บริการด้านตารางข้อมูลการบิน บริการที่จอดรถยนต์รวม 300 คัน รถจักรยานยนต์กว่า 100 คัน พร้อมด้วยจุดจอดรถบัส รถแท็กซี่และสามารถเดินเชื่อมต่อกับสถานีรถไฟฟ้าใต้ดิน สถานีเพชรบุรีได้

4. สถานีรามคำแหง : อยู่ติดกับถนนรามคำแหงบริเวณสี่แยกคลองตัน ใกล้กับมหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ สนามกีฬาราชมั่งคณาภิบาล

5. สถานีหัวหมาก : อยู่ทางทิศเหนือของถนนศรีนครินทร์ และสถานีรถไฟหัวหมาก ใกล้กับสี่แยกพัฒนาการ และทางหลวงพิเศษกรุงเทพฯ-ชลบุรี (มอเตอร์เวย์)

6. สถานีบ้านทับช้าง : อยู่ทางด้านทิศเหนือของสถานีรถไฟบ้านทับช้างในปัจจุบัน ใกล้กับถนนวงแหวนรอบนอกด้านตะวันออก และทางหลวงพิเศษกรุงเทพฯ-ชลบุรี (มอเตอร์เวย์)

7. สถานีลาดกระบัง : อยู่ติดกับถนนร่มเกล้าใกล้กับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และอยู่ทางทิศเหนือของสถานีรถไฟลาดกระบังในปัจจุบัน

8. สถานีสุวรรณภูมิ : อยู่ใต้ดินอาคารผู้โดยสารภายในท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ สามารถผ่านเข้า-ออกได้จากทางอาคารผู้โดยสารและมีทางเชื่อมต่อกับโรงแรมโนโวเทลสุวรรณภูมิ



พาหนะ พาความเร็ว

โครงการรถไฟฟ้าเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมินั้น จากข้อมูลในวิกิพีเดียระบุว่า ใช้ขบวนรถ Desiro UK Class 360 ซึ่งเป็นแบบเดียวกับรถไฟฟ้าเชื่อมท่าอากาศยานฮีทโธรว์ผลิตโดยบริษัทซีเมนส์ มีความเร็วสูงสุด 160 กม./ชม. วิ่งบนทางยกระดับเลียบทางรถไฟสายตะวันออกไปจนถึงบริเวณสถานีลาดกระบังแล้วลดระดับลงเข้าสู่อุโมงค์สิ้นสุดที่ใต้อาคารผู้โดยสารภายในท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ระยะทางประมาณ 28 กม. ผ่าน 8 สถานี และรองรับผู้โดยสารได้จำนวน 14,000 ถึง 50,000 คน : วัน : ทิศทาง



ด่วน ไม่ด่วน เลือกได้

ผู้โดยสารที่จะเดินทางไปยังท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ สามารถเลือกใช้บริการได้ 2 ระบบ คือ



• รถไฟฟ้าด่วนท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (SA Express) ขบวนสีแดง

รถขบวนสีแดงนี้จะวิ่งบริการรับ-ส่งจากสถานีมักกะสัน (สถานีต้นทาง) ไปยังสถานีสุวรรณภูมิ (สถานีปลายทาง) เท่านั้น จะไม่จอดรับผู้โดยสารระหว่างทาง ใช้เวลาเดินทาง 15 นาที อัตราค่าโดยสาร ณ ปัจจุบัน 100 บาท (สามารถไป-กลับในวันเดียวกัน)

เปิดให้บริการทั้งหมด 4 ขบวน แต่ละขบวนประกอบด้วย ผู้โดยสาร 3 ตู้ และตู้ขนส่งสัมภาระ 1 ตู้ ภายในขบวนรถจะมี เก้าอี้แบบแข็งสองแถวตั้งตามความยาวของตัวรถ เหมือนกับ รถไฟฟ้าบีทีเอสและรถไฟฟ้าฟ้ามหานคร สามารถให้บริการ 170 ที่นั่ง



• รถไฟฟ้าท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (SA City Line) ขบวนสีน้ำเงิน

รถขบวนสีน้ำเงินจะเปิดรับ-ส่งผู้โดยสารระหว่างสถานีพญาไทถึงสถานีสุวรรณภูมิ โดยจอดรับส่งผู้โดยสารระหว่างทางอีก 6 สถานี ได้แก่ สถานีราชปรารภ สถานีมักกะสัน สถานีรามคำแหง สถานีหัวหมาก สถานีทับช้าง และสถานีลาดกระบัง ใช้เวลาเดินทาง 30 นาที อัตราค่าโดยสาร ณ ปัจจุบัน 15 บาท ตลอดสาย

เปิดให้บริการจำนวน 5 ขบวน แต่ละขบวนประกอบด้วย ผู้โดยสาร 3 ตู้ ภายในขบวนรถจะเป็นเบาะกึ่งนุ่มที่นั่งตำแหน่งตามความกว้างของรถ แบ่งเป็นสองแถว แถวละสองที่นั่ง จุคนได้ 745 คนต่อขบวน (นั่ง 150 คน ยืน 595 คน)

ผู้โดยสารสามารถเช็คอินได้ที่เคาน์เตอร์ให้บริการ รวมทั้งนำสัมภาระเข้าตู้เก็บสัมภาระ โดยจะมีการอำนวยความสะดวกในการส่งต่อสัมภาระไปยังสายการบินต่างๆ ได้เฉพาะที่สถานีมักกะสัน

สำหรับปลายทางที่สถานีสุวรรณภูมินั้นจะอยู่ใต้อาคารผู้โดยสารภายในท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ สามารถผ่านเข้าออกได้ทางอาคารสนามบินจากส่วนอาคารผู้โดยสารและส่วนเชื่อมต่อกับโรงแรม ซึ่งมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ลิฟต์ บันไดเลื่อน ทางลาด ฯลฯ

ที่นี้ก็ขึ้นอยู่กับว่าถ้าต้องการใช้เวลาแบบเร่งด่วนก็ต้องเลือก **ขบวนสีแดง** ที่สถานีมักกะสัน ถ้าคิดจะประหยัดแต่ใช้เวลาเพิ่มอีกนิดก็เลือก **ขบวนสีน้ำเงิน** ซึ่งขึ้นได้ทุกสถานี อีกทางเลือกหนึ่งคือการเดินทางที่รวดเร็ว และทันเวลา

ที่มาข้อมูล

<http://airportrailink.railway.co.th/th/index.html>

<http://th.wikipedia.org/wiki/SARL>



ชวนรำลึก “สนามบินดอนเมือง” ท่าอากาศยานนานาชาติกรุงเทพ

แสงแรกในรุ่งเช้าเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2549 กับภาพความอ้างว้างเปล่าเปลี่ยวร้างผู้คนภายในสนามบิน ที่ได้ชื่อว่าเป็นท่าอากาศยานสากลแห่งแรกของประเทศไทย ลดภาพความเป็นศูนย์กลางทางการบินในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่เชื่อมโยงการจราจรทางอากาศไปยังจุดต่าง ๆ ของโลก เสมือนแสงไฟที่หรี่หรือดับ

สนามบินดอนเมือง ท่าอากาศยานดอนเมือง หรือ ท่าอากาศยานนานาชาติกรุงเทพ เป็นท่าอากาศยานระหว่างประเทศที่มีความสำคัญเสมือนประตูสู่ประเทศไทยที่เปิดต้อนรับผู้โดยสารจากทั่วโลก ด้วยทำเลที่ตั้งที่เหมาะสม รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่พร้อมสรรพได้มาตรฐานสากล มีศักยภาพสามารถรองรับเที่ยวบินได้ 50 เที่ยวบินต่อชั่วโมง รองรับผู้โดยสารได้ปีละ 36.5 ล้านคน และรองรับการขนส่งสินค้าทางอากาศได้ปีละ 1.2 ล้านตัน นับได้ว่าเป็นท่าอากาศยานที่มีผลการดำเนินงานให้บริการสูงที่สุดของประเทศ

ราชกรีฑาสโมสรในปัจจุบัน ทำให้มีการจัดสร้างสนามบินแห่งใหม่ ขึ้นบนพื้นที่ดอนและเปิดดำเนินการครั้งแรกเมื่อวันที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2457

ในระยะแรกของการย้ายมาใช้สนามบินดอนเมืองนั้น จะมีบรรดาข้าราชการ พ่อค้า ประชาชนไปเยี่ยมชมกิจการการบินอยู่เสมอ และอีก 10 ปีต่อมา Royal Dutch Airline (KLM) เป็นสายการบินพาณิชย์สายแรกที่มาลงจอด ณ สนามบินดอนเมืองเมื่อปี 2467



ดอนกลางทุ่ง สู่ ศูนย์กลางการบิน

พื้นที่ดอน ทางตอนเหนือของกรุงเทพมหานคร บนถนนวิภาวดีรังสิต แขวงสนามบิน เขตดอนเมือง ได้รับเลือกให้เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมโดยมี นายพันโท พระเฉลิมอากาศ หัวหน้านายทหารนักบินชุดแรกของประเทศไทย ซึ่งต่อมาได้รับพระราชทานยศและบรรดาศักดิ์ครั้งสุดท้ายเป็น พลอากาศโท พระยาเฉลิมอากาศ ทำหน้าที่เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงสำคัญในการแสวงหาพื้นที่ที่เหมาะสมที่จะสร้างเป็นสนามบินถาวรทดแทน **สนามบินสระปทุม** สนามบินแห่งแรกของประเทศไทย ซึ่งมีเนื้อที่จำกัด และมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ไม่เหมาะสมพอที่จะต่อขยาย เนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของสนามม้าสระปทุมหรือสนามม้า





ต่อมาในปี 2484 ได้มีการก่อสร้างอาคารที่ทำการของการบินพลเรือนและอาคารผู้โดยสาร แต่ในช่วงปลายปีกิจการการบินพาณิชย์ต้องยุติลงเนื่องจากเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 กระทั่งในปี 2489 หลังจากสงครามเอเซียมหาบูรพาสิ้นสุดลงกิจการการบินพลเรือนจึงได้เริ่มต้นอีกครั้ง และมีการจัดตั้งกรมการบินพลเรือนและมีการพัฒนาท่าอากาศยานครั้งใหญ่ระหว่างปี 2491-2495 ทั้งในส่วนทางวิ่ง ทางขับ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

นอกจากนั้นสนามบินได้มีการเปลี่ยนชื่อที่ใช้อย่างเป็นทางการจาก ท่าอากาศยานดอนเมือง (Donmuang Airport) มาเป็น ท่าอากาศยานกรุงเทพ (Bangkok Airport) เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2498

การพัฒนาสนามบินมีมาอย่างต่อเนื่องกระทั่งระหว่างปี 2513-2516 ได้มีการปรับปรุงและขยายท่าอากาศยานกรุงเทพอีกวาระหนึ่ง อาทิเช่น การสร้างอาคารผู้โดยสารขาออก เป็นอาคาร 4 ชั้น ลานจอดรถ ภัตตาคาร และที่ทำการสายการบินในอาคารเดียวกัน อาคารผู้โดยสารขาเข้า สะพานขึ้นลงเครื่องบิน 4 ชุด นอกจากนั้นมีการสร้างลานจอดและอาคารคลังสินค้าเพิ่มขึ้น

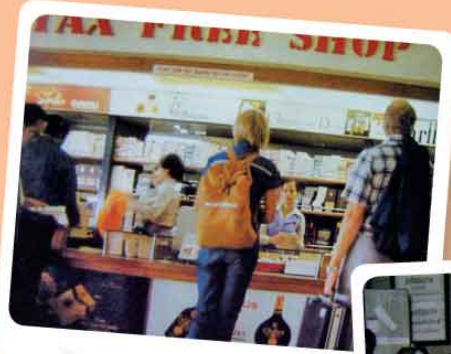
ตลอดระยะเวลาดำเนินการที่ต่อเนื่องมากกว่า 90 ปี ทำให้สนามบินแห่งนี้นับได้ว่าเป็นท่าอากาศยานพาณิชย์สากลที่สำคัญมากในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เนื่องจากเป็นศูนย์กลางและเป็นจุดเชื่อมต่อของเส้นทางการบินพาณิชย์ระหว่างประเทศของภูมิภาคนี้



รอการกลับมา...อีกครั้งในวันหน้า

หลังยุติบทบาทการให้บริการการบินในเชิงพาณิชย์ที่เปิดให้บริการมานานร่วมศตวรรษนับตั้งแต่ปี 2457 เมื่อมีการย้ายเที่ยวบินพาณิชย์ทั้งหมดไปสู่ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ จังหวัดสมุทรปราการ เมื่อวันที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2549

แต่ด้วยศักยภาพที่ยังคงประโยชน์ได้อีกมาก คณะรัฐมนตรีในสมัย พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ดำรงตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ได้มีมติเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550 ให้เปิดบริการที่ท่าอากาศยานดอนเมืองอีกครั้ง เนื่องจากพบปัญหาหลายประการของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และเพื่อการขยายและพัฒนาประสิทธิภาพของดอนเมืองให้มีความคล่องตัว รองรับในระบบการอากาศยาน นอกเหนือจากการบินพาณิชย์แล้ว ทำให้มีการกลับมาเปิดให้บริการอีกรอบหนึ่งและกลับมาใช้ชื่อว่า ท่าอากาศยานดอนเมือง เหมือนเช่นเดิม (Don Mueang International Airport) ตั้งแต่วันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2550 เป็นต้นมา



นอกจากนั้น บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) หรือ ทอท. ได้วางแผนพัฒนาท่าอากาศยานกรุงเทพ ให้มีประสิทธิภาพในการเป็นศูนย์กลางซ่อมบำรุงและดูแลรักษาอากาศยานของเอเชีย (Wide Body Maintenance Center) อาทิ โครงการซ่อมบำรุงฐานล้ออากาศยานลำตัวแคบ โครงการบริหารจัดการอะไหล่อากาศยาน โครงการซ่อมบำรุงและดูแลรักษาอากาศยานขนาดกลางและเล็ก โครงการศูนย์กลางค้ำระหว่างประเทศ โครงการศูนย์ฝึกบินจำลอง และโครงการอากาศยานผู้โดยสารสำหรับส่วนบุคคลและเช่าเหมาลำ ซึ่งโครงการต่างๆ เหล่านี้กำลังอยู่ระหว่างการศึกษาความเหมาะสมและรูปแบบการลงทุนในการพัฒนามาบินดอนเมือง

สนามบินดอนเมือง ในวันนี้ไม่ได้คราคร่ำไปด้วยผู้คนดังเช่นวันวาน ยังคงทำหน้าที่เพียงรองรับผู้โดยสารภายในประเทศสำหรับบางสายการบินเท่านั้น หากผู้มีอำนาจตัดสินใจเข้าถึงศักยภาพของสนามบินแห่งนี้และนำกลับมาใช้ให้เต็มศักยภาพมากกว่าเป็นแค่ สนามบินสำรอง น่าจะช่วยส่งเสริมระบบขนส่งทางอากาศของประเทศไทย ทั้ง 2 แห่งให้เป็นศูนย์กลางการบินระดับโลกได้ดังที่เคยหวังกันไว้ได้เป็นจริง



ที่มา :

<http://www.hflight.net/forum/m-1157449089/>

<http://thai.wikipedia.org>



เศรษฐกิจบางกอก ขอพาคุณผู้อ่านตระเวนไปเยี่ยมชมเยือนศูนย์กลางการค้าและแหล่งบันเทิง ที่มีชื่อเสียงย่านหนึ่งของกรุงเทพมหานครด้วยกันที่... “ตลาดนางเลิ้ง”

เมื่อเอ่ยคำนี้เชื่อว่าส่วนใหญ่ เคยได้ยิน คำนๆ ชื่อ หรือ ใครๆ ก็บอกว่าของกินย่านนั้นอร่อย อยู่ใกล้สนามม้านางเลิ้ง แต่เมื่อถามว่าอยู่ตรงไหน ไปอย่างไร ปรากฏคำตอบที่ชัดเจนจากผู้คนที่เกิดหลังปีพ.ศ. 2500

ตลาดนางเลิ้ง ตั้งอยู่ริมถนนนครสวรรค์ เปิดอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2443 โดยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 เสด็จเป็นองค์ประธานในพิธีเปิด ซึ่งนับได้ว่าเป็นตลาดบกแห่งแรกของแผ่นดินสยาม (ประเทศไทยในเวลาต่อมา) หลังจากการเปิดประเทศและพัฒนาสาธารณูปโภคของประเทศให้ทันสมัย อาทิ ไฟฟ้า ประปา รถราง ถนนหนทาง สะพานข้ามคลองให้รถวิ่ง และมีการสร้างวัง สถานที่ราชการ อาคารห้องแถว ฯลฯ เพื่อตอบสนองการขยายตัวทางการค้าที่ผูกผันกับเศรษฐกิจโลก





สนามควาย กลายเป็นศูนย์กลางการค้าและบันเทิง

พื้นที่ย่านนี้แต่เดิมชาวบ้านเรียกกันว่าบ้านสนามควาย เพราะเป็นด่านกักกันสัตว์ใกล้พระนครที่สุด เมื่อมีการขยับขยายพระนครไปทางด้านตะวันออกโดยการขุดคลองผดุงกรุงเกษมขนานกับคลองรอบกรุง (สมัยรัชกาลที่ 4) บ้านสนามควายหรือสนามกระบือจึงกลายเป็นเขตพื้นที่ในพระนครที่มีเส้นทางคมนาคมสัญจรได้ทั้งทางน้ำและทางบก

ความเจริญไหลบ่าเข้ามาในพื้นที่แห่งนี้ (สมัยรัชกาลที่ 5) เกิดเป็นชุมชนที่อยู่อาศัยของผู้คนทั้งไทย เขมร ลาว ญวน และจีน ที่อพยพเข้ามาลงหลักปักฐานกันอย่างหนาแน่นขึ้น รวมทั้งพระบรมวงศานุวงศ์ ขุนนาง เจ้านาย ก็ขยับขยายออกมาอยู่ในพื้นที่ใหม่นอกกำแพงพระนครมากขึ้น เครื่องอุปโภคบริโภคเป็นสิ่งจำเป็นตามมาและก่อให้เกิดพื้นที่ค้าขายที่บ้านสนามควาย และต่อมาได้มีการสร้างอาคารโรงตลาดหรือตลาดนางเลิ้ง เมื่อมีการตัดถนนสายต่างๆ ผ่านบริเวณนั้น

มีการตั้ง**สนามนางเลิ้ง**หรือชื่ออย่างเป็นทางการว่า**ราชตฤณมัยสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์** ทั้งยังเป็นย่านศิลปะการแสดงทั้ง ไซน ละคร หนังตะลุง ลิเก ดนตรีปี่พาทย์ ที่มีชื่อเสียง บริเวณย่านนางเลิ้งจึงกลายเป็นย่านกลางกรุงที่มีผู้คนคึกคักสร้างความหลากหลายในการค้าและอาชีพ การค้า การแสดง รวมทั้งโรงบ่อน โรงฝิ่นและหญิงขายบริการ

โรงหนังศูนย์รวมผู้คน สัญลักษณ์ของความเจริญ

อีกหนึ่งความบันเทิงที่เกิดขึ้น นั่นคือ โรงหนัง “นางเลิ้ง” ที่สร้างในสมัยรัชกาลที่ 6 และเปิดฉายครั้งแรกในวันพุธที่ 18 ธันวาคม 2461 เป็นอาคารไม้ 2 ชั้นค่อนข้างใหญ่ หลังคามุงสังกะสี จุคนได้มากถึง 300-400 คน ภายในเป็นม้านั่งยาว ไม่มีการกำหนดที่นั่ง ใครเข้ามาดูก็สามารถเลือกที่นั่งได้อย่างอิสระ และไม่มีเจ้าหน้าที่ตรวจตั๋ว

ระยะแรกฉายหนังไปไม่มีเสียงพากย์ จะใช้การเล่นแตงวอนอยู่หน้าโรงหนังเพื่อเรียกความสนใจของคนดูเมื่อหนังเริ่มฉายจึงย้ายเข้ามาเล่นข้างใน เวลาเรื่องดำเนินไปถึงตอนตื่นเต้นจะใช้สัญญาณเคาะไม้ ขวด เป็นเสียงประกอบ การถือกำเนิดของโรงหนังนางเลิ้ง สร้างความคึกคักให้ชาวนางเลิ้งและได้รับความนิยมแพร่หลาย เป็นแหล่งรวมวัยรุ่นในยุคสมัยนั้นที่ได้ชื่อว่าเป็นยุคอันธพาลครองเมือง แดงไบเล่ ดำเอสโซ่ ปูระเบิดขวด รวมแก๊งค์อยู่ละแวกนี้ ที่คนรุ่นหลังได้รู้จักชื่อผ่านภาพยนตร์ (2499 อันธพาลครองเมือง)



รวมทั้งบุคคลสำคัญของวงการภาพยนตร์อย่าง มิตร ชัยบัญชา พระเอกยอดนิยมผู้โด่งดังในช่วงปี 2500-2513 เป็นผู้ที่มิถิ์ฐานในย่านนี้ตั้งแต่ก่อนตั้งถนนระทั้งปลายทางชีวิตบรรจ้อัฐิไว้ที่วัดสุนทรธรรมทาน (วัดแค/วัดนางเลิ้ง) และเคยได้ร่วมสร้างบุญปลูกการให้กับคนในชุมชนในการทำนุบำรุงศาสนาด้วยการจัดตั้ง**กุญดาร** เพื่อสมทบทุนให้วัดได้ครวละมาก

ร่องรอยความรุ่งเรือง ที่รอวันเรืองรองด้วยศรัทธา

การที่ได้เข้าไปทำความรู้จักกับชุมชนผ่านคำบอกเล่าถึงความเป็นมาอย่างตั้งใจว่าที่เคยผ่านไป-ผ่านมาอย่างไม่ได้ตั้งใจเท่าใดนัก ความรู้สึกที่ได้เดินสัมผัสจากการลัดเลาะเข้าตรอกนั้น ออกตรอกนี้ ทำให้ได้เห็นสิ่งต่างๆ ที่หลากหลายซ่อนเร้นอยู่ในชุมชนนางเลิ้ง ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศในแต่ละช่วงแต่ละสมัย

เมื่อลองจินตนาการ ย้อนกลับไปโนสมัยที่ตลาดนางเลิ้งยังรุ่งเรือง โดยมีฉากสำคัญ รายรอบที่ยังคงเหลือร่องรอยให้สัมผัสผ่านบันทึกประวัติศาสตร์ของอาคารสำคัญต่างๆ ใกล้ย่านนี้ อาทิ วังกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ (วังนางเลิ้ง) วังกรมหมื่นไชยศรีสุริโยภาส วังกรมหลวงสิงหวิกรมเกรียงไกร (วังสะพานขาว) วังสมเด็จพระยาธำรงราชานุภาพ (วังวรดิศ) วังพระยาราชศุภมิตร ที่ได้กลายเป็นโรงแรมราชศุภมิตร หรือโรงแรมรอยัลปรีนเซลในปัจจุบัน

อาคารสุริยานุวัตร บ้านพักมหาอำมาตย์เอกพระยาสุริยานุวัตร นักเศรษฐศาสตร์คนแรกของประเทศไทยผู้เขียนตำราเศรษฐศาสตร์เล่มแรกและเป็นผู้ริเริ่มการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าหลายด้าน ซึ่งเคยใช้เป็นที่ตั้งสำนักงานเทศบาลนคร

กรุงเทพมหานคร (ศาลาว่าการกรุงเทพ) ต่อมาในปี 2550 ได้จัดตั้งเป็น**พิพิธภัณฑ์พระยาสุริยานุวัตรเพื่อการพัฒนาประเทศ** ขึ้นเพื่อรำลึกถึงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ทั้งในแง่ของสถานที่และบุคคล ตลอดจนเป็นแหล่งเรียนรู้วิวัฒนาการของการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย (เปิดเวลาราชการ 0 2280 4085)

ตรอกละครใกล้วัดสุนทรธรรมทาน ถิ่นฐานคณะละครชาวใต้ คณะครุฑน เรืองนันท ที่มีชื่อเสียงโด่งดังสืบทอดมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 3 จนถึงทุกวันนี้ที่ยังคงปรากฏหลักฐานแสดงไว้เด่นชัดที่ป้ายทางเข้าตรอกละคร

ตลอดจนโรงหนังนางเลิ้งอาคารไม้หลังใหญ่ ที่ยืนหยัดเป็นอนุสรณ์แห่งความเจริญและองค์ความรู้ด้านสถาปัตยกรรมของฝีมือช่างในอดีตให้คนรุ่นหลังได้เรียนรู้ความเป็นมาของชุมชนและตนเอง

และได้รับคำบอกเล่าถึงความเก่าแก่ที่บ่งบอกถึงการดำเนินกิจการ และความนิยมที่มีมายาวนาน ล็อกเก็ตหินห้อยคอแห่งแรกของประเทศไทย ร้านขายผลไม้หน้าโรงหนัง ร้านขายขนมหวานดั้งเดิม ก๋วยเตี๋ยวเปิดเจ้าเก่า ฯลฯ ที่ได้แวะเวียนเข้าไปแต่ละร้านแต่ละรวงเรียงรายรอบตลาดนางเลิ้ง

จะไม่แปลกใจเลยที่บทละครหรือนวนิยายย้อนยุคในหลายเรื่องจะอิงความมีชีวิตชีวาและสีสันอันหลากหลายของชุมชนนางเลิ้งและนำมาถ่ายทอดไว้ให้คนรุ่นหลังได้เห็นภาพความรุ่งเรืองที่เคยเกิดขึ้น ณ พื้นที่แห่งนี้

ความทรงจำที่ยังคงอยู่ในใจชาวชุมชนนางเลิ้งที่พยายามร่วมกันปลูกจิตวิญญาณการอนุรักษ์ในถิ่นฐาน และเรียนรู้ที่จะใช้ประโยชน์จากสิ่งดีๆ ที่ยังคงอยู่ เพื่อคิดสร้างสรรค์และพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้กลับมาคึกคัก สร้างสีสันคืนเสน่ห์ให้สังคมเมือง



อาคารสุริยานุวัตร



(นางเลิ้ง หรือ อีเลิ้ง คำเรียกไหหรือตุ่ม ชนิดหนึ่งของชาวมอญซึ่งยัดอาชีพนับหม้อปั้นไหต่างๆ ขายในย่านนี้)

ขอขอบคุณข้อมูล :

รศ.สุภาพรณิ จินตามณีโรจน์ คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร
กองการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร และชาวชุมชนย่านนางเลิ้ง

“ธนาคารที่ดิน”

กลไกสร้างความสมดุล ด้วยทรัพยากรสู่สังคมและเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

บางกอก Economy 14 ในฉบับที่ผ่านมาเราได้ทำความรู้จักและเข้าใจกับร่างพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งเป็นหนึ่งในมาตรการปรับโครงสร้างการจัดการทรัพยากร เพื่อลดช่องว่างความแตกต่างทางฐานะและเพิ่มโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรของคนในสังคมไทย

“ที่ดิน” นับได้ว่าเป็นปัจจัยการผลิตและต้นทุนที่สำคัญต่อการดำรงชีพของมวลมนุษยชาติ ไม่ได้จำกัดเฉพาะภาคการเกษตรยังสำคัญต่อภาคอุตสาหกรรมและบริการเช่นกัน แต่เมื่อถูกแปรค่าไปในเชิงพาณิชย์ กลายเป็น “สินค้า” ที่สร้างรายได้งดงามจากการเก็งกำไรให้กับผู้ถือครอง กระทั่งกลายเป็นวงจรปัญหาจากการขาดความสมดุลในการถือครองที่ดิน



รอยกระจุก จนกระจายจาก “ที่ดิน”

ภาพรวมในการถือครองที่ดินของครัวเรือนที่ทำการเกษตร โดยอ้างอิงตัวเลขจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของ

ครัวเรือน 2549 สำนักงานสถิติแห่งชาติ ในรายงานโครงการการวิจัยเรื่อง นโยบายและมาตรการการคลังเพื่อความเป็นธรรมในการกระจายรายได้ เสนอต่อคณะทำงานการกระจายรายได้ สภาพที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (กรกฎาคม 2551) โดยดวงมณี เลาวกุล และเอื้ออมพร พิชัยสนธิ ระบุว่าประเทศไทยมีสัดส่วนของประชากรที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมร้อยละ 39.70 โดยประชากรที่ทำการเกษตรมากกว่าร้อยละ 40 เป็นผู้ที่ไม่มีที่ดินทำกิน หรือมีที่ดินทำกินน้อยกว่า 10 ไร่ (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1: การกระจายการถือครองที่ดินของครัวเรือนที่ทำการเกษตรในประเทศไทย

ภูมิภาค	จำนวนครัวเรือน							รวม
	ไม่มีที่ดินเลย	น้อยกว่า 2 ไร่	ระหว่าง 2-4 ไร่	ระหว่าง 5-9 ไร่	ระหว่าง 10-19 ไร่	ระหว่าง 20-39 ไร่	มากกว่า 40 ไร่	
กรุงเทพฯ	3,849	527	545	1,497	1,407	-	1,015	8,840
กลาง	185,367	31,510	31,195	60,982	91,528	92,425	79,586	572,593
เหนือ	335,217	46,758	81,530	138,060	186,246	173,416	105,557	1,066,784
ตะวันออก เฉียงเหนือ	197,962	37,358	95,543	261,442	563,516	529,485	162,587	1,847,893
ใต้	27,204	17,179	48,565	121,801	171,221	134,748	53,400	574,118
รวม	749,599	133,332	257,378	583,782	1,013,918	930,074	402,145	4,070,228
ร้อยละของ ทั้งประเทศ	18.42	3.28	6.32	14.34	24.91	22.85	9.88	100.00

ที่มา: การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน 2549 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ขณะที่มีประชากรในสัดส่วนน้อยถือครองที่ดินขนาดใหญ่ โดยระบุการถือครองที่ดินของบุคคลธรรมดา 50 อันดับแรก และ 50 อันดับสุดท้ายในเขตกรุงเทพมหานคร ดังตารางที่ 2 และตารางที่ 3

ตารางที่ 2: ผู้ถือครองที่ดินประเภทบุคคลธรรมดา ในกรุงเทพมหานครที่ถือครองที่ดินขนาดพื้นที่รวมมากที่สุดและน้อยที่สุด ในปี 2551 อย่างละ 50 ลำดับ

ลำดับ	เนื้อที่มาก			เนื้อที่น้อย	ลำดับ	เนื้อที่มาก			เนื้อที่น้อย
	ไร่	งาน	ตารางวา	ตารางวา		ไร่	งาน	ตารางวา	ตารางวา
1	2036	2	57.3	0.1	26	616	2	94	2.6
2	1804	2	92.9	0.2	27	607	3	94	2.7
3	1769	0	43	0.3	28	605	3	15.2	2.8
4	1675	3	24.5	0.4	29	594	0	7.5	2.9
5	1637	1	26.2	0.5	30	580	0	35.5	3
6	1532	1	88.2	0.6	31	574	2	45.8	3.1
7	1489	2	95	0.7	32	570	0	80.5	3.2
8	1481	2	16.3	0.8	33	561	1	57.2	3.3
9	1318	3	54.9	0.9	34	560	3	89.9	3.4
10	1226	1	53.9	1	35	560	1	47	3.5
11	1198	1	22.2	1.1	36	551	3	2	3.6
12	1018	2	47.1	1.2	37	542	2	74	3.7
13	975	2	92	1.3	38	538	1	57.5	3.8
14	869	0	20.6	1.4	39	525	1	23.4	3.9
15	819	3	97.1	1.5	40	523	2	30	4
16	809	0	84.1	1.6	41	523	0	40	4.1
17	795	3	43.2	1.7	42	513	3	75.5	4.2
18	792	1	64.1	1.8	43	513	1	32.9	4.3
19	781	2	55.1	1.9	44	504	2	61.6	4.4
20	700	2	44	2	45	503	1	34	4.5
21	699	2	38.5	2.1	46	500	3	7.1	4.6
22	639	1	90.6	2.2	47	499	2	49.6	4.7
23	634	0	5	2.3	48	498	2	15.2	5
24	620	3	46	2.4	49	498	1	99	5.1
25	617	2	67.1	2.5	50	494	1	32.5	5.2

ที่มา: ดวงมณี เลาวกุล และเอี่ยมพร พิชัยสนธิ (2551)



ตารางที่ 3: สัดส่วนการกระจุกตัวของการถือครองที่ดินประเภทบุคคลธรรมดา ในกรุงเทพมหานคร ในปี 2551

พื้นที่รวมผู้ถือครองที่ดินเนื้อที่มากที่สุด 50 อันดับแรก (ไร่)	41,509.67
พื้นที่รวมผู้ถือครองที่ดินเนื้อที่น้อยที่สุด 50 อันดับสุดท้าย (ไร่)	0.32
สัดส่วนการถือครองที่ดินมากที่สุด 50 อันดับแรกต่อ 50 อันดับสุดท้าย	129,717.72

ที่มา: ดวงมณี เลาวกุล และ เอื้อมพร พิชัยสนธิ (2551)

ความแตกต่างในการถือครองที่ดินระหว่างคนที่มีความสามารถที่มีทรัพย์สินถือครองได้เป็นจำนวนมาก กับคนที่มีความยากจนแต่มีทรัพย์สินถือครองเป็นจำนวนน้อยหรือไม่มีแม้แต่ที่ดินไว้ทำกิน

ผลจากการศึกษาของโครงการศึกษาการถือครองการใช้ประโยชน์ที่ดินและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์และกฎหมาย เพื่อให้การใช้ประโยชน์ที่ดินเกิดประโยชน์สูงสุด โดยมูลนิธิสถาบันที่ดิน พบว่าที่ดินซึ่งมีการครอบครองโดยประชาชนทั่วประเทศมีประมาณ 120 ล้านไร่ และในที่ดินจำนวนนี้มากกว่าร้อยละ 90 กระจุกตัวอยู่ในมือของคนเพียงร้อยละ 10 หรือประมาณ 6 ล้านคนเศษเท่านั้น

นับวันภาวะการกระจุกตัวของที่ดินกลายเป็นปัญหาที่สำคัญและปรากฏเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนมากขึ้นเรื่อยๆ



ธนาคารที่ดิน ความเป็นธรรมที่สร้างได้

แนวคิดและมาตรการด้านเงินกองทุนในรูปแบบต่างๆ ตลอดจนแนวคิดเรื่องธนาคารที่ดินเกิดขึ้นในสังคมไทยเป็นระยะๆ และมีกองทุนจำนวนมากถูกจัดตั้งขึ้นภายใต้หน่วยงานของรัฐเพื่อวัตถุประสงค์และการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน แต่ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการสนับสนุนให้เกิดการกระจายการถือครองที่ดินเพื่อให้เกษตรกร ชาวนาชาวไร่ และคนจนในเมืองสามารถเข้าถึง ใช้ประโยชน์ เพื่อการได้มาและรักษาที่ดินของตนเองอย่างมั่นคง

คณะทำงานศึกษาโครงสร้างระบบภาษีที่ดิน มาตรการการเงินการคลัง และแนวทางการจัดตั้งธนาคารที่ดินได้เสนอมาตรการสำคัญ 2 ประการได้แก่ มาตรการทางภาษี โดยการจัดทำร่าง พ.ร.บ. ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เพื่อให้เกิดการใช้ที่ดินได้สมประโยชน์และมีประสิทธิภาพ ควบคู่ไปกับการจัดตั้งธนาคารที่ดิน เพื่อสร้างองค์กรที่มีเอกภาพและประสิทธิภาพในการดำเนินการสนับสนุนทางการเงินแก่การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกร



ร่าง พ.ร.ก. จัดตั้งธนาคารที่ดิน

ร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันบริหารจัดการธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน) ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมได้ระบุไว้ว่า “ธนาคารที่ดิน” หมายความว่า องค์กรที่ทำหน้าที่จัดเก็บรวบรวมข้อมูลที่ดินของหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเอกชนที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ และจัดซื้อที่ดินจากเอกชน เพื่อนำมาจัดให้แก่เกษตรกร ผู้ยากจน หรือผู้ประสงค์จะใช้ประโยชน์ในที่ดินได้เช่า เช่าซื้อ หรือเช่าทำประโยชน์ และสนับสนุนทางการเงินแก่การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกร

วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งตามมาตรา 7 ระบุไว้ว่า

- (1) จัดทำนโยบายและมาตรการ เพื่อให้เกิดการกระจายการถือครองที่ดินที่เป็นธรรมและยั่งยืน และมีการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเหมาะสม รวมทั้งร่างกฎหมายเพื่อจัดตั้งธนาคารที่ดิน
- (2) รวบรวมข้อมูลที่ดินและเป็นตัวกลางระหว่างผู้ที่ต้องการใช้ที่ดินกับเจ้าของที่ดินที่ยังมิได้ใช้ประโยชน์หรือเจ้าของที่ดินที่ยังไม่ประสงค์จะใช้ประโยชน์ในที่ดิน เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ในที่ดินอย่างเต็มที่
- (3) ดำเนินการให้ได้มาซึ่งที่ดินทั้งของรัฐและเอกชนที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์หรือใช้ประโยชน์ไม่คุ้มค่า เพื่อให้เกษตรกรและผู้ยากจนได้ใช้ประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งสนับสนุนทางการเงินแก่การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกร
- (4) สนับสนุนให้ชุมชนมีการบริหารจัดการที่ดินร่วมกัน ทั้งที่ดินทำกินและที่ดินสำหรับการอยู่อาศัยในรูปแบบโฉนดชุมชน
- (5) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ไขปัญหาที่ดินของเกษตรกรและผู้ยากจน
- (6) สนับสนุนการรักษาและคุ้มครองพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับเกษตรกร ที่สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎี ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น

นอกจากนี้ได้กำหนดอำนาจและหน้าที่ไว้ในมาตรา 8 ดังนี้

- (1) ให้สินเชื่อเพื่อการจัดหาและพัฒนาที่ดินแก่เกษตรกรผู้ยากจน ผู้ประสงค์จะใช้ประโยชน์ที่ดิน องค์การชุมชน เครือข่ายองค์การชุมชน หรือบุคคลตามที่คณะกรรมการกำหนด
- (2) ส่งเสริมและสนับสนุนองค์การชุมชนและเครือข่ายองค์การชุมชนในการบริหารจัดการที่ดิน
- (3) ก่อตั้งสิทธิ หรือทำนิติกรรมทุกประเภทกับหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน
- (4) โอนหรือรับโอนอสังหาริมทรัพย์หรือทรัพย์สินใดๆ โดยได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีอากรตามกฎหมาย
- (5) เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ เป็นผู้ได้มาซึ่งสิทธิครอบครอง และเป็นผู้ทรงสิทธิในทรัพย์สินต่างๆ
- (6) ซื้อ จัดหา จำหน่าย ยืม ให้ยืม เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ หรือดำเนินงานเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์หรือทรัพย์สินต่างๆ โดยได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีอากรตามกฎหมาย
- (7) เข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นในกิจการที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของสถาบัน
- (8) กู้หรือยืมเงินภายในและภายนอกราชอาณาจักร เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน
- (9) ทำความตกลงและร่วมมือกับเอกชนหรือหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐและองค์กรภาคเอกชน ทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ในกิจการที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของสถาบัน
- (10) ประสานงาน ให้คำปรึกษาและคำแนะนำการวางแผนพัฒนาและการใช้ประโยชน์ที่ดินแก่หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งธนาคารที่ดิน



ที่มา :

- : (ร่าง) ข้อเสนอโครงสร้างระบบภาษีที่ดิน มาตรการทางการเงินการคลังและแนวทางการจัดตั้งธนาคารที่ดินโดยคณะทำงานศึกษาโครงสร้างระบบภาษีที่ดิน มาตรการทางการเงินการคลัง และแนวทางการจัดตั้งธนาคารที่ดิน
- : ร่างพระราชบัญญัติการตั้งสถาบันบริหารจัดการธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน) ร่างแก้ไขเพิ่มเติมตามมติที่ประชุมคณะทำงานฯ เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ (ฉบับสมบูรณ์)



- (11) รวบรวม ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและจัดทำข้อเสนอเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการที่ดิน รวมทั้งเสนอแนะปัญหา อุปสรรค และข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน ตลอดจนแนวทางแก้ไขต่อคณะกรรมการ
- (12) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน
- (13) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินการของสถาบัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการกำหนด
- (14) รับเป็นตัวแทนนายหน้า รับมอบหมายหรือรับจ้างบุคคลอื่น รวมทั้งมอบหมายบุคคลหรือองค์กรอื่นใด เพื่อดำเนินการหรือประกอบกิจการใดๆ ภายในขอบวัตถุประสงค์ของสถาบัน
- (15) เผยแพร่และประชาสัมพันธ์การดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดตั้งธนาคารที่ดิน
- (16) ดำเนินการอื่นใดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบัน การเข้าร่วมทุนตาม (7) หรือการกู้ยืมเงินตาม (8) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

การกระจุกตัวของผู้ถือครองที่ดินคงไม่ก่อให้เกิดปัญหา ถ้าผู้นั้นใช้ที่ดินเป็นปัจจัยสำคัญในการผลิตเพื่อดำรงชีพและหล่อเลี้ยงคนในสังคม และรู้ที่จักแบ่งปันทรัพยากรให้เกิดความสมดุลใน “ที่ดิน” อย่างเที่ยงธรรม



Yellow Birds โครงการที่ก่อกำเนิดขึ้นโดยมีปณิธานเพื่อพัฒนาคุณภาพบริการ ภายใต้ทำความดีโดยไม่หวังผลตอบแทน ซึ่งริเริ่มโดยนายแพทย์ประพาสน์ รัชตะสิมฤกษ์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ ตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ. 2551 เป็นต้นมา

โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ ในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร เป็นโรงพยาบาลขนาด 410 เตียง ที่กำลังขยายให้เป็นโรงพยาบาลขนาด 600 เตียง ตามที่ได้กำหนดเป็นนโยบายในแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร แต่ปัญหาสำคัญของโรงพยาบาลคือ การขาดแคลนบุคลากรทุกระดับชั้น ในขณะที่ผู้ใช้บริการเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ ในปี 2550 มีผู้ป่วยนอกมารับบริการต่อวันเฉลี่ย 1,881 ราย (ไม่รวมอุบัติเหตุ-ฉุกเฉิน) มีบุคลากรทั้งสิ้น 728 คน

ทำให้การบริการไม่ทั่วถึง ไม่ได้รับความสะดวกสบายเท่าที่ควร เจ้าหน้าที่ผู้บริการมีภาระล้นมือ บริการไม่ทันกับความต้องการของผู้ป่วยและญาติโดยเฉพาะกรณีผู้ป่วยที่ไม่มีญาติมาด้วย ช่วยเหลือตัวเองได้น้อย หรือเป็นผู้พิการ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ศูนย์เคลื่อนย้ายผู้ป่วยไม่เพียงพอ หรือไปส่งผู้ป่วยไม่ตรงจุดบริการ ฯลฯ

โครงการนี้จึงเปิดโอกาสให้ประชาชน ตลอดจนชุมชนในพื้นที่รอบๆ โรงพยาบาลได้มีส่วนร่วมเป็นอาสาสมัคร เพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้บริการ แนะนำ ช่วยเหลือผู้ป่วยและผู้ให้บริการที่ห้องตรวจผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาล

ปัจจุบันมีอาสาสมัครชาวชุมชนจากหลากหลายสาขาอาชีพเข้าร่วมมากกว่า 10 ชุมชน อาทิเช่น ชุมชนหลังโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์, ชุมชนข้างสะพานกรุงเทพ, ชุมชนมาตานุสรณ์, ชุมชนซอยตันโพธิ์-โบสถ์ชีโอน, ชุมชนวัดอินทร์บรรจง, ชุมชนซอยประดู่ เป็นต้น จำนวนทั้งสิ้น 117 คน โดยผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันมาปฏิบัติงานที่ห้องผู้ป่วยนอก วันละ 15-20 คน โดยไม่มีค่าตอบแทน มีเพียงอาหารกลางวันที่มีมูลนิธิโรงพยาบาลฯ สนับสนุนเท่านั้น



การอาสาเข้ามาช่วยลดภาระงานของเจ้าหน้าที่ นอกจากส่งผลดีต่อการทำงานของโรงพยาบาลให้ดีขึ้นแล้ว ยังก่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของอาสาสมัคร ที่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมดูแลผู้ป่วย ทั้งส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์และภาพลักษณ์ที่ดี ระหว่างชุมชนกับโรงพยาบาล กระทั่งได้รับโล่เกียรติยศจากนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 17 กันยายน พ.ศ. 2553 ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล ในสาขา **"นวัตกรรมท้องถิ่นและบริการสาธารณสุขด้านคุณภาพชีวิตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น"**

นับเป็น 1 ใน 11 โครงการดีๆ ของกรุงเทพมหานคร ที่แสดงให้เห็นว่าคนแต่ละชุมชน...เมื่อรวมกัน เราทำได้!!! **ศูนย์ประชาสัมพันธ์ โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ โทร. 0 2289 7351, 0 2289 7440, 08 1555 0554**

สัมผัสเส้นไหมแหล่งเศรษฐกิจในอดีต...

ผ่านพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานคร หรือ บางกอก เป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีวิถีชีวิตที่เป็นพลังทางภูมิปัญญาทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ ชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม ประเพณี และประวัติศาสตร์ที่สำคัญแต่ละท้องถิ่น ซึ่งได้รับการถ่ายทอดสืบต่อกันมาช้านาน

แม้บางครั้งอาจจะดูเหมือนถูกกลืนไปกับกาลเวลา แต่ทว่ากลับไม่เลือนหายไปจากความทรงจำ

เมื่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นหรือแต่ละชุมชนนั้น เปรียบเสมือนต้นทางให้สังคมไทยและเศรษฐกิจของประเทศขับเคลื่อนมาได้จนถึงปัจจุบันนี้ ได้รับการเก็บรวบรวมไว้และนำมาจัดสร้างเป็น “พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร” นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547

พิพิธภัณฑ์เขตสัมพันธวงศ์ ตั้งอยู่ที่วัดไตรมิตรวิทยาราม บอกเล่าเรื่องราวในอดีตให้ได้สัมผัสว่าเคยเป็นเมืองท่าที่สำคัญตั้งแต่สมัยรัตนโกสินทร์ บนเส้นทางการค้าสำเภาอันเป็นจุดเริ่มต้นสายสัมพันธ์การค้าระหว่างไทย-จีน เป็นเขตการปกครองเล็กที่สุดของไทย แต่เป็นย่านธุรกิจการค้าชื่อดังระดับโลก จนได้รับสมญานามว่าเมืองจิว ทำเลมังกร กระทั่งย่านนั้นกลายเป็นชุมชนคนจีนที่เข้ามาทำการค้าขายในประเทศไทยจนถึงปัจจุบัน



พิพิธภัณฑ์เขตบางกอกใหญ่ ตั้งอยู่ภายในโรงเรียนฤทธิณรงค์รอน ริมคลองบางกอกใหญ่ ถ.เพชรเกษม ซอย 2 บอกเล่าเรื่องราวอันเป็นที่ตั้งของตัวเมืองบางกอกหรือธนบุรีในอดีต ซึ่งเป็นเมืองท่าและเมืองหน้าด่านที่สำคัญตั้งแต่ครั้งสมัยกรุงศรีอยุธยา ต่อมากลายเป็นศูนย์กลางการปกครองในสมัยกรุงธนบุรี โดยมีพระราชวังที่ประทับของพระเจ้าตากสินบริเวณคลองบางหลวงอันเป็นย่านของขุนนางสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ และเป็นชุมชนที่หนาแน่นไปด้วยชาวมุสลิมเชื้อสายจามและเปอร์เซีย



พิพิธภัณฑ์เขตคลองสาน ตั้งอยู่ ณ ห้องสมุดประชาชน วัดอนงค์าราม ถนนสมเด็จพระเจ้าตากสิน เดิมเป็นถิ่นฐานระดับเจ้าสัวและขุนนางที่มีบทบาทสำคัญต่อการค้าและการต่างประเทศในยุครัตนโกสินทร์ตอนต้น ทั้งเป็นแหล่งการค้า อุตสาหกรรมและโรงงานในยุคแรกที่มีผู้คนหลากหลายเชื้อชาติเข้ามาอยู่อาศัยเพื่อทำการค้า คลองสานจึงถือเป็นแหล่งรวมศูนย์กลางด้านการค้าและย่านธุรกิจที่เก่าแก่จนถึงปัจจุบัน

พิพิธภัณฑ์เขตวัฒนา ตั้งอยู่ในบริเวณวัดภาชี พื้นที่แห่งนี้อาจจะอยู่ห่างไกลจากเส้นทางน้ำสายหลักหรือแม่น้ำเจ้าพระยา และเคยเป็นแดนประหารนักโทษ แต่ใครเลยจะนึกถึงว่าเงินภาษีที่จัดเก็บจากด่านภาษีจุดเล็กๆ แห่งนี้จะมีเงินมาซื้อที่ดินมาสร้างวัดได้ในปี พ.ศ. 2390 นั่นเป็นที่มาของชื่อ “วัดภาชี” ซึ่งในปัจจุบันพื้นที่ในเขตวัฒนานับเป็นแหล่งทำเลทองทางการค้าที่มีอัตลักษณ์อันโดดเด่นของกรุงเทพมหานคร

นับเป็นอีกหนึ่งทางเลือกของการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศผู้สนใจแสวงหาแหล่งความรู้จากสถานที่ท่องเที่ยว จะสามารถร่วมเดินทางย้อนกลับไปศึกษาตำนานแหล่งประวัติศาสตร์ รู้จักขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม เข้าใจวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนในแต่ละเขตของกรุงเทพมหานครได้อย่างใกล้ชิด

ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเสน่ห์ของแต่ละชุมชนในกรุงเทพมหานคร รอให้คุณไปค้นหาตำนานและที่มา เพื่อเรียนรู้แหล่งเศรษฐกิจบางกอกจากอดีตสู่ปัจจุบัน ผ่านพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นได้ทั้ง 28 เขต

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ <http://office.bangkok.go.th/localmuseum/>



คณะผู้จัดทำ บางกอก Economy

นายเจริญรัตน์	ฐิติกาญจน์	ปลัดกรุงเทพมหานคร	กรรมการที่ปรึกษา
นางนันทนา	ชลิตานนท์	รองปลัดกรุงเทพมหานคร	กรรมการที่ปรึกษา
นายปรีชา	สุชนาเขต	ผู้อำนวยการสำนักงานคลัง	กรรมการที่ปรึกษา
นางสาวรสสุคนธ์	แสงอ่อน	รองผู้อำนวยการสำนักงานคลัง	กรรมการที่ปรึกษา
นางสาวทศรินทร์	เหล่าไพโรจน์	รองผู้อำนวยการสำนักงานคลัง	กรรมการที่ปรึกษา
นางสาวอัจฉรีย์	เมเนะคงคา	ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	กรรมการที่ปรึกษาและบรรณาธิการ

จัดทำโดย สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร
โทร. 0 2224 1916 โทรสาร 0 2225 1945
www.bangkok.go.th/finance
พิมพ์โดย บริษัท รุ่งศิลป์การพิมพ์ (1977) จำกัด
โทร. 0 2743 9000, 0 2746 3130
โทรสาร 0 2746 3387